

Hyvät lukijat

(Ote lukijakirjeestä, Kielikukko 3/2018)

Miten lukutaidon ja kirjoitustaidon opetuksen tulokset ja jäljet näkyvät työelämässä? Millaiseen kirjalliseen maailmaan opettajat kouluttavat oppilaitaan? Entä millainen vastuu varhaisen lukutaidon ja erityisopettajien opettajakunnalla on?

Tämän numeron artikkeleissa lähdemme liikkeelle aikuisten kirjoitustaitoja ja niiden uudistumista digitalisoitumisen ja työorganisaatioiden muutosten aiheuttamista tarpeista sekä selvitämme niin suomi toisena kielenä -opetuksen mahdollisuuksia kuin erityisopetuksenkin haasteita.

Lukemiseen liittyvät ongelmat eivät välttämättä ole ratkaistavissa ilman erityisammattitaitoa. Yhtenä esimerkkinä tällaisista ongelmista ovat näköön liittyvät ongelmat, jotka eivät ilmene lyhytkestoisissa näöntarkastuksissa. Annika Björk ja Malin Enell-Grön käsittelevät teksteissään, miten näön funktiota tulisi tarkastella myös lukutaidon yhteydessä ja pohtia esimerkiksi, mistä silmien räpyttely, sanojen ylihyppiminen tai rivinvaihdon ongelmat johtuvat.

Erityisopetuksen resurssit huolestuttavat Päivi Lyhykäistä. Hänen tekstinsä poimii esiin erityisopetuksen aikaresurssit, erityisopettajien koulutuksen ja erityisesti esiopetuksen erityisopetuksen heikon tilan. Inklusiopuheet ja uudet lait sitoisivat jo opetuksen järjestäjiä, mutta käytännössä inklusiota onkin käytetty kelpona säästökeinona hienojen ajatusten sijaan.

Myös Heli Ketovuori valottaa erityisopetuksen tilaa pohtiessaan kirja-arviossaan erityisopettajan työn periaatteita ja käytännön työn jäsentelyä.

Näkymän yhteen hankkeeseen eli Elinetiin (European Literacy Policy Network) avaa Sari Sulkunen ja esittelee elinikäisen oppimisen avaintaitojen viitekehystä. Käsite lähenee monilukutaidon käsitettä.

- -
Antoisia lukuhetkiä!
Toimituskunnan puolesta
Kaisu Rättyä